

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 30 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Kapital, tehnika in politika.

Carinski konflikt mej Srbijo in Avstro-Ogrsko daje vsakemu, ki se bličkaj peča z našo politiko in našo bodočnostjo, neizmerno mnogo snovi za resno premišljevanje. V tem članku hočem omejiti na sledeče točke:

1. Koliko je vredna takozvana neodvisnost balkanskih držav?

2. Kaj je in kako se kaže „slovanska vzajemnost“?

3. Koliko velja vpliv avstrijskih Slovanov na vnanjo politiko Avstro-Ogrske?

Balkanske države so neodvisne samo v principu — v praksi morajo parirati ne samo poveljem z Dunaja, Berlina, Petrograda itd. ampak tudi predpisom svojih upnikov. Židovske banke jim posojajo na oderuške obresti in par ter jim obenem določajo, za kaj kaj smejo ta drag denar potrositi. Te banke in tuji ministri vnanjih stvari vodijo gospodarstvo in politiko balkanskih držav — komu na korist, je jasno.

„Slovansko vzajemnost“ gojimo v takozvani „rodoljubni“ literaturi, na shodih telovadcev, pevcev, časnikarjev itd. sicer pa prepuščamo vsakogar svoji usodi in mirno gledamo, da n. pr. Länderbank Srbijo odira pod patronatom grofa Goluchowskega. Te banke in nje tovarišice pač na skrivnem malo zavidamo za visoke odstotke, katere izjemajo iz naših balkanskih držav. Drugače se pa ne ganemo in gremo mirno svojo pot naprej ter dajemo svoj denar na kmetijsko gospodarstvo po svoji častitljivosti, stari navadi.

Upliv slovanskih delegatov na avstrijsko vnanjo politiko je pa posebno vsled te zadnje pohvaljene naše lastnosti tako neznaten, da jej Nemci in Madjari sami določajo smer in da sme zato grof Goluchowski postopati s Srbijo, kakor s podložno mu provinco. Da, ta mož se predrzne zastopati varnost koristi Länderbank in fabrikantov kanonov Škode in Kruppa, ker ve, da ga v tem podpirajo Nemci in Madjari — „slovanska vzajemnost“ mu pa prav nič ne imponira, ker nima najmanjšega sredstva, da bi mu denarjski pokazala svoj vpliv in svojo moč.

Recimo, da bi imeli avstrijski Slovani veliko banko, ki bi lahko sama posojila Srbiji ali pa sposredovala ji kapital od 150 do 200 milijonov frankov, katere sedaj potrebuje; da bi imeli nadalje avstrijski Slovani orožarno bodisi v Beogradu ali v Sofiji, katera bi izdelovala orožje in strelivo za vse balkanske države: Bi-li mogel gospod Goluchowski potem tako arogantno diktirati Srbiji pogoje, pod katerimi je pripravljen izposlovati jej državno posojilo pri Länderbanki, ter jej komandirati, da mora kupiti svoje

kanone pri Škodi in Kruppu, če hoče, da sklene z njo trgovinsko pogodbo? Glas slovanskih delegatov, za katerimi bi stale mogočne banke in moderna, na vrhuncu današnje tehnike stoječa industrijalna podjetja, bi veljal več nego velja danes — in tudi zaspani Goluchowski bi se vzdramil iz svojega polusna, da čuje voljo naših zastopnikov ter se ravna po njej, ker zastopajo večino avstrijskih narodov ter so močni in mogočni dovolj, da vedejo svojo vnanjo politiko, če treba tudi proti njemu. In Avstro-Ogrska bi hodila drugo pot, kakor jo hodi danes, sklepala bi trgovinske pogodbe tako, da bi bili varovani tudi naši gospodarski interesi in ne samo nemški in madjarski, kakor do sedaj. Tudi slovanska vzajemnost bi ne bila več samo bajka za stare in mlade otroke. Dragi moj — to so utopije.

Ne, gospoda, to so izvedljivi, lahko izvedljivi projekti, pravim. Avstrijski Slovani, tudi če ne jemljemo obzira na Poljake, imajo denarja dovolj, da ustanove močno balkansko banko, katera bi lahko izvrstno delala ter otela vsaj en del tega trga iz nemških in francoskih rok. Dosedaj so le tuji dajali državna in mestna posojila. Zidali železnice in snovali industrijalna podjetja po celem Balkanu ter bodo; ako je pustimo delati, tem potom dobili kmalo vse „neodvisne“ države v svoje roke. Bosno in Hercegovino so že prepleli z nemškimi in madjarskimi naselbinami, posejali jo z nemškimi tovarnami, celo v Slavoniji imajo že nemški nacijski eno občino (Rumo) v svojih rokah. . . . Bode li naš kapital še vedno ležal v hranilnicah in posojilnicah in tlačil le našo zemljiško posest? Ali se ne bodo slovanski šteditelji nikdar naučili kupovati za svoje prihranke industrijalne papirje ter vstvarjati tako nova podjetja nove vrednosti, novo življenje? Nemški kapital si bode podvrgel kmalo ves Balkan, vso Hrvatsko in Slovenijo. Nemški kapitalisti in nemški inženirji bodo zidali železnico skozi Malo Azijo in Sirijo do Perzijskega zaliva. Angleži bodo delo nadaljevali do Indije. Najvažnejše in najkrajše trgovinske zveze bodejo po železnici iz Hamburga, ali če hočete iz Londona preko Belega grada, Sofije, Carigrada do Indije. Vsa industrijalna podjetja na Balkanu so v tujih rokah in tla pripravljena za nemško gospodstvo, tuj kapital in tuji tehniki pletejo mrežo, v kateri obvisimo vsi Jugoslovani, kakor ribe v saku — ker so naši kapitalisti in naši tehniki zamudili priliko jih prehiteti.

— Mnogo smo zamudili, izgubili smo le premnogo važno pozicijo za vselej — in vendar bi se dalo še mnogo rešiti, mnogo zopet pridobiti.

Češki tehniki so znani kot dobri, vestni in natančni delavci in vsak

podjetnik jih rad jemlje v službo. Slovenci, Hrvatje, Srbi in Bolgari imajo lepo število nadarjenih, resnih, za visokimi cilji stremelih mladeničev na tehnikah v Pragi, na Dunaju, na Nemškem in v Franciji. Vsi komaj čakajo, da bi posvetili svoje znanje, svoje spretnosti in vse svoje moči v boj za gospodarsko osvoboditev domovine. To bi se jim gotovo posrečilo, ker so prešinjani z največjo ljubeznijo in svetim spoštovanjem do dela ter vedo, da je samo v vstrajnem premišljenem in sistematičnem delu naša rešitev. Da se pa to omogoči, treba je, da naš kapital, oziroma njega upravitelji, naši bančni direktorji stopijo v osebno zvezo z našimi tehnikami, da se spoznajo med sabo. Vsak ravnatelj slovanskega denarnega zavoda bi moral poznati naše izredno nadarjene tehnike, obrtnike in trgovce ter biti pripravljen jih podpirati. Tako delajo židje, tako Nemci in Angleži — in v tem tiči tajnost njih neuvencenih uspehov, njih neznanjskega napredka na vseh poljih človeške delavnosti. Spoznavajmo se med sabo, opazujmo se pri delu, le tako bomo drug drugemu dokazali, kaj je kdo vreden. Zavest, da se toliko upamo, kolikor naši konkurenti in narodni nasprotniki, nam bode dajala pogum in jačila našo podjetnost — in tako jih bomo prekosili ter jih spravili iz dežele.

Kot začetek bi lahko osnovali orožarno na Balkanu; čeških inženirjev, izvežbanih pri Kruppu in Škodi je dovolj, treba le banke, ki bi stvar financirala.

„To so projekti provincijalnega laika; mi bankirji sodimo o vsej stvari drugače, imamo svoje pomisleke, katere treba uvaževati.“

Vem, toda če boste predolgo uvaževali in razmišljali, prehiteli vas bodo budapeštanski židje. . . . ti bodo imeli dobiček. Ogrska pa tem večje chance na vodstvo in predsedništvo v balkanski federaciji. Mi vsi skupaj bomo pa parirali raznim Goluchowskim in guvernerjem židovskih bank. Uvažite, gospodje, tudi to!

Svetovno-politični pregled.

Ruski dogodki.

Pretilna pisma.

General Kaulbars je dobil od revolucionarnega komiteja vnovič pretilno pismo, v katerem se mu grozi, da se na njem v kratkem izvrši smrtna obsodba.

Vojaška diktatura.

Ministrski svet ima vsak dan seje, na katerih razpravlja o uvedbi vojaške diktature, ki jo zahteva dvorna stranka z ozirom na številne politične umore. Ministrski predsednik

Stolypin je bil poklican k carju in se je baje večeraj odločil.

Obsojeni mornarji.

Vojno sodišče je obsodilo 17 mornarjev ladije „Pamjat Azova“ na smrt. Vsi so že ustreljeni. 12 mornarjev je nadalje obsojenih na prisilno delo od 6 do 10 let, 13 na premeščenje v kazenski oddelek z začasnimi ječi, 15 na disciplinarne kazni, 34 obtožencev je oproščenih.

Proti Poljakom.

V „Novoje Vremja“ pozivlja neki častnik na javni boj proti Poljakom, češ, da ti ščitijo napadalce.

V Sibirijo.

Socijaldemokratska agitatorja Parbusa in Leva Deutscha, oba iz Nemčije, so vjeli in poslali na tri leta v Sibirijo.

— **Sklicanje avstrijskega državnega zbora.** Z Dunaja poročajo, da se državni zbor sestane že sredi mesca septembra, najbrž 17. ali 19.

— **Združenje čeških strank.** V podporo prizadevanju mladočeške stranke, združiti okrog sebe vse druge stranke v svrhu skupnega postopanja, je priobčil dr. Herold v „Nar. Listih“ dolg članek, v katerem dokazuje, da je koncentracija vseh čeških strank edino sredstvo, da postanejo Čehi v Avstriji politična potencia. Vsebinska koncentracije ne sme obsegati programov posamičnih strank, nego samo to, kar je vsem strankam skupno. Namen njen ne bo, zagotoviti posamičnim strankam mandate, dasi je naravno, da se bodo tudi razne volitve izvrševale v znamenju te koncentracije.

— **Srbski izvoz.** Poročilo komisije novih trgovinskih potov za srbski izvoz so jako ugodna, osobito čez Selun v Marseille, Malto in Egipt. Več morskih plovnih družb se je ponudilo za morski prevoz srbskega blaga. Uspeh je zagotovljen. Uvoz živine v Italijo je dovoljen.

— **20 letnica vlade kneza Ferdinanda.** V sredo je minolo 20 let, odkar je zasedel bolgarski prestol knez Ferdinand Koburški. Ker je sedaj zaradi protigrških nemirov neprikladen čas za večja složna slavlja, pripravljajo se politični in društveni krogi, da proslave jubilej šele z novim letom 1907.

— **Grška in Bolgarska.** Grški minister zunanjih zadev je znova protestiral v imenu vlade pri diplomatskih zastopstvih, posebno še pri turškem poslaniku zaradi protigrških izgrediv na Bolgarskem. Grška vlada je ob enem poslala v Anihjalos tri trgovinske ladje da sprejmo grške begunce. — Na predlog francoske vlade se je naročilo zastopnikom velesil v Carigradu in Sofiji, naj pri turški in bolgarski vladi posredujejo, da se ne

krši več berolinska pogodba, kakor se je zgodilo to povodom protigrških izgedov. Obenem so poslaniški velesil naznanili grški vladi, da so resno posredovali pri bolgarski vladi zaradi preganjanja Grkov in da jim je bolgarska vlada obljubila, da ne bo več trpela izgredov.

— **O sultanovem nasledniku.** Iz Carigrada javljajo, da se turški visoki krogi bavijo z vprašanjem o prestolonasledstvu. Zakonitega prestolonaslednika Rešid Effendija nameravajo pregovoriti, da se odreče svoje pravice in da se ga proglasi nesposobnim, sicer ga takim proglasi Šeik ul Islam. Sultan želi baje, da mu postane naslednik njegov tretji sin Burharedin, ali to ne bi bilo možno brez revolucije v Jildizu.

— **Francija in papež.** Svobodomiselnost francosko časopisje proglašuje snovanje cerkvenih občin, kakor jih hoče imeti papež, za nesprejemljivo. Posebno papeževa zahteva o nedotakljivosti cerkvenega premoženja bo povzročila hude prepire. — Ministrski svet se je posvetoval dne 17. t. m. o papeževi encikliti in v položaju po njej vstvarjenem. Splošno mnenje je bilo, da se za sedaj enciklika prezira. Vlada bo čakala na posvetovanje sveceništva in bo zakon o ločitvi nepremakljivo izvedla. Minister za delo Barthon je izjavil, da obstoji zakon z dne 9. decembra 1905; on pozna le zakone, za katerih nedotakljivo izvršitev hoče vlada skrbeti.

— **Zarota proti havanskemu predsedniku.** V Havani so odkrili zaroto na življenje predsednika Palme. V predsednikovi palači in zakladnici so pomnožili straže. Voditelje revolucionarnih strank strogo nadzorujejo.

Dopisi.

Iz Žalca. (Glasbena šola g. Albina Šmida v Št. Pavlu pri Preboldu.) O tej šoli se zadnji čas toliko govori in slišijo se tako nasprotujoče si vesti, da smo si šteli v dolžnost stvar prerešeti natančneje; in prišli smo do podatkov, katerih ne smemo dalje prikrivati našim cenjenim bralcem.

Gospod Albin Šmid, eden na narodnem polju najbolj marljivih učiteljev, (ki ne živi za različne politične filozofije, nego za pozitivno narodno delovanje) osnoval je že pred osmimi leti takozvani „Grobelski pevski zbor“ za odrasle pevke in pevce ter dosegel lepe uspehe, a je prenehal radi zavisti, pod katero trpi več ali manj vsak pevski zbor na deželi. — Omejil je tedaj svoje izvenstanovsko delovanje na pouk na gosliih in sicer le pri šolarjih. Uspehi na tem polju so ga spodbudili, da se je rodila v njem misel ustanoviti kar cel orkester! Obrnil se je na različne strani (denarne zavode itd.) za podporo za nakup godal njegovim nepremožnim učencem — a zaman. Seči je moral, da si je poučeval brezplačno še v lastni žep in od svoje borne plače skrbeti za godala — in ta niso stala malo (saj se med dvanajstimi godali nahaja vijolon, mali in veliki boben, flavta, različne gosli itd. Tudi je treba not, za vsak nastop mnogo strun itd.). A mladi njegovi umetniki so si priigrjali pot do src dobrotnikov, tako, da so sedaj že skoraj vsa godala plačana. A žali bog moramo konstatirati, da so imeli nekateri tujci več smisla za didaktičen in splošno izobrazovalen pomen tega delovanja nego domačini — imenitniki. Tako se je zgodilo nekoč, da so igrali na vrtu gostilne pri Sadniku, največ sebi v zabavo, nekaj pa tudi radi tega, da bi pokazali domačinom, koliko so se že naučili, prepevali so izključno

slovenski in sicer narodne pesmi. Prišli domačini niso, pač pa mnogo tujcev in tem so se tako omilile, da so pod utisom tega kar so slišali, vposlali v „D. W.“ poročilo, ki je bilo vse hvale polno in tako je prišla sicer lažnjiva vahtarca enkrat do pravičnega poročila, gospod Šmid pa v vahtarco, kakor Poncij v kredo.

Izmed poslušalcev, je bil tudi neki tovarnar, ki je bil tako navdušen, da je poklonil kar 50 K Šmidovim učencem. — To je cela tista nemškutarija, ki se očita Šmidovi godbi, to je tista „fabriška“ godba, o kateri sem slišal zaničljivo govoriti celo enega poštenega rodoljuba, ki je bil izvestno nanahujskan od one, nikdar ne mirujoče strani, ki reprezentuje v Št. Pavlu „Tagespošto“ in ki že od nekdaj pobija gospoda Šmida na najnesramnejši način iz osebnih ozirov, to je tista intrigančna stranka, ki je tudi zakrivila, da pri Šmidovem koncertu pri Sadniku ni bilo mnogo slovenskega občinstva, dasi se nam to ne zdi pametno glede na to, da je gosp. Sadnik veleznačajan mož, odločnega narodnega prepričanja in volilec v veleposestvu za celjski okrajni zastop!

Taka ljulka dostikrat zatira pšenico.

Gospod Šmid, vrlo podpiran od svojega svaka, narodnega učitelja gosp. Petraka, nastopil je 15. t. m. v Žalcu, kamor so ga povabili odlični žalski rodoljubi. Občudovali smo ne toliko sviranje samo, nego uspeh šole. Če se pomisli, da fanti težko delajo na polju in morajo potem prijemati tanjke strune na gosliih in vendar tako lično svirajo, moramo godba hvaliti. Povdarjati moramo tudi, da so izven gosp. Petraka vsi učenci Šmidovi; to ni godba komplicirana iz izvežbanih godcev, katerim bi bil gosp. Šmid samo dirigent; ne, vse, kar se je slišalo, je le uspeh njegovega pouka; torej to tudi ni kaka konkurenčna godba najmanj pa „fabrika“! temveč, to je — glasbena šola!!

Peli so pa tako prisrčno lepo, da je skrajna tišina vladala, ko je občinstvo z vso napeto unemo poslušalo res krasno predavanje.

Zato le neustrašeno tako naprej!
Iz Ljutomera. Na političnem shodu pri Sv. Jurju ob Ščavnici je bila tudi na dnevnem redu točka: „Ustanovitev katoliško-narodnega političnega društva za gornjeradgonsko-ljutomerski okraj“. Udeležencem iz Ljutomera se je to dokaj čudno zdelo, ker za Ljutomerski okraj itak eksistira politično društvo, ki, če tudi ni dovolj delavno, vendar ob volitvah vrlo posluje. Kar dokazuje naraščajoče število volilcev pri raznih in posebno občinskih volitvah v trgu. Ko je hotel gosp. kaplan Stuhec kratkomalo prečitati pravila novega društva, so navzoči Ljutomerčani proti takem postopanju energično protestirali. Odbornika Ljut. pol. društva Misja in dr. Grossman sta odločno ugovarjala in nasvetovala, naj se osnuje politično društvo za gornjeradgonski okraj, a ne za oba. Kaplan Stuhec je imenoval nastop Ljutomerčanov „obstrukcijo“. Počasi, mladi gospodje! Po našem mnenju vendar ne gre, da bi se brez vsakega obvestila hotelo izpodrinuti Ljutomersko pol. društvo, ki je nekaterim gospodom premalo katoliško. Ljut. pol. društvo ima v svojih pravilih kat.-narodni program, kateremu se še nikdar ni izneverilo. G. Misja je vprašal, jeli hočeta navzoča poslanca, ki ju je kandidiralo Ljut. pol. društvo, kumovati takemu konkurenčnemu društvu. Poslanca dr. Ploj in Hočevnar izjavita, da naj se osnuje pol. društvo le za gornjeradg. okraj; tako bode obema omogočeno intenzivno delovanje v ožjem delokrogu. Končni rezultat je bil, da je g. Stuhec,

kakor je povdarjal. „v imenu sloge“ črtal besedo „Ljutomerski okraj“, tako da se je osnovalo pol. društvo le za gornjeradgonski okraj. Vsi navzoči so bili s tem izidom zadovoljni. Odveč pa je bilo naglaševanja „sloge“, ki se pač ni rušila od Ljutomerčanov, pač pa se jo je hotelo rušiti od ustanoviteljev društva, ki so se navalili na Ljut. pol. društvo in mu hoteli izpodkopati tla. Vendar se je zadeva še precej mirno poravnala in upati je, da bo to kakor ono društvo delovalo sporazumno v okrepitev slovenskega živja.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **„Časnikarsko lopovstvo“.** V dokaz, kako bridko resnico smo trdili v zadnji številki v notici pod zgornjim naslovom, resnico namreč, da je „Slovenec“ obrekoval in **lagal** o koroških Slovencih, v dokaz temu prinašamo danes nekatera markantna mesta iz zadnjega celovškega „Mira“ z dne 18. t. m. Dr. Brejc, na katerega je „Slovenec“ navalil z najostudnejšo, z najperfidnejšo gonjo, priobčuje „poslano“, ki se glasi:

V časnikarski borbi, ki so jo povzročile celovške resolucije, je „Slovenec“ nakopičil celo vrsto neresnic, ki se tičejo deloma samo mene, deloma pa poleg drugih oseb tudi moje malenkosti. Napovedal mi je boj po vojskinem pravu, to je torej boj brezobzirnega uporabljenja vseh sredstev, poštenih in nepoštenih, boj na nož, boj do uničenja. Izvršujoč to nekrščansko in nečloveško načelo, skuša me „Slovenec“ pred vsem pred slovensko katoliško javnostjo denuncirati kot prikritnega liberalca, kot zaveznika „smrdljive struje kranjskega liberalizma“. Namen tega manevra pa je prozoren: „Slovenec“ mi hoče ukrasti v trdem političnem boju pošteno zaslužen ime katoliškega politika, da bi mi tako spodkopal zaupanje, ki mi ga je v katoliškem slovenskem prebivalstvu zlasti na Koroškem pridobilo moje vztrajno in neustrašeno delo, za katero sem žel nebroj strupenih napadov po raznih nemških in slovenskih — liberalnih listih.

„Slovenec“ je o neresnicah, ki jih o meni piše, sam prepričan, toda imeti hoče za celovške resolucije žrtev — mojo glavo. Dam mu jo pod nož! Samo po njo mora priti — pred celovške porotnike! Imenujem namreč s tem z namenom, da me toži, tistega, ki pri „Slovencu“ sedaj opravlja rabeljski posel nad koroškimi Slovenci, glede neresnic, ki jih je v tej borbi zoper mene napisal, **grdega lažnika in obrekovalca** in ga pozivljam, da me toži in tako da priliko, pred sodno javnostjo resnici pomagati do zmage.

Drugega sredstva nimam, da se obranim nečuvnega sumničenja in obrekovanja, kajti pojasnila v „Miru“ „Slovenec“ zamolčuje ali zavija, popravkov od mene ne sprejema, urednik njegov, dr. Žitnik, uživa poslaniško imuniteto, pisec sam pa se previdno skriva za brezimnostjo!

Celovških nemških porotnikov se menda ne boste zbal; to je forum, pred kojim jaz nimam nobenega pardona pričakovati. Če Vas torej z vso resnostjo, na sodbo kličem pred ta forum, lahko iz tega sklepate, kako

mirna in čista mora biti moja vest!

V Celovcu, 15. avgusta 1906.

Dr. Janko Brejc

odvetnik, predsednik „Kat.-polit. in gosp. društva za Slovence na Koroškem“.

Msgr. V. Podgore odgovarja obširno v dveh člankih na perfidna sumničenja „Slovenčeva“ ter dokazuje na podlagi dejstev „Slovenčevu“ **lažnivost**. Z ozirom na „Slovenčevu“ besede, s katerimi ta napoveduje koroškimi Slovencem boj „po vojskinem pravu“, pa piše Podgore:

„Mi imamo le konstatovati, da liberalci nimamo ničesar opraviti, da pa omilujemo očito monomanijo, ki po dnevu in po noči, na prijatelju in sovražniku, gleda in vidi le „smrdljivo strugo kranjskega liberalizma“. Če bodo Kranjci izvajali iz tako verodostojnih poročil, kot se zdaj čitajo v „Slovencu“, kake posledice, se ne bomo nič več čudili, kot zdaj, ko v katoliškem dnevniku pogrešamo vso objektivnost in se čudom čudimo, kako nervozno se love sence, ki bi šle zoper koroške zaupnike v boj! Kar se iz Ljubljane očita, je izmišljotina. **Mi pa tukaj kažemo na velik, lep kos naše domovine, ki se izročuje tujcu, sovražniku katoliške vere in naroda! Izročuje se ta kos sovražniku, kakor si domišljujemo, brez potrebe. Svoje misli smo povedali jasno, brez ovinkov, a dolži se nas zahrbtnega spletkarjenja. Voditelj „S. L. S.“ je pripoznal slovesno, da je tužni Koročan najhujša rana, ki nas vse hudo peče, rana, katere ne bodemo nikdar preboleli, dokler se vnebovpijoča krivica ne popravi. In če se Korošci poslužujejo edinega sredstva, ki jim še preostaja: proglašujejo nas prijatelji v Ljubljani kot sovražnike, proti katerim se je boriti po vojskinem pravu.**

Mi boja nismo iskali in ga nismo povzročili, mi se z nedostojnimi sredstvi nismo in ne bomo borili, ne bomo napadali oseb: Vidimo pa pretečo pogubo, vidimo nevarnost, v katero se je nas spravilo po nekem nam ved ali manj neznanem spletkarjenju in **proti temu bomo z vso odločnostjo rabili vsa poštena sredstva, da se račun tega spletkarjenja ne bo moral plačati od nas.** Če nas v tem boju prijatelji ne podpirajo, sodila jih bo zgodovina slovenskega naroda.“

In še eno **laž** dokazuje „Mir“ „Slovencu“. Pod naslovom: „Dr. Gessmann kot prič“ piše:

„Velikanski kapital si je mislil, kovati „Slovenec“ iz pisma dr. Gessmana, katero je priobčil v četrtek, dne 9. avgusta. Ali vkljub njegovi nezmožljivosti mu sreča vendar ni bila mila, kajti ravno to pismo je najsigajnejši dokaz, da se je „Slovenec“ zopet zlagal. Evo dokaza: Javnost je izvedela za ta dr. Gessmanov izrek po „Slov. Narodu“ z dne **4. avgusta**. „Slovenec“ z dne **9. avgusta** priobčuje dr. Gessmanovo pismo kot odgovor na „Narodovo“ očitanje ter pravi: „Dr. Žitnik je pisal **takoj** dr. Gessmannu, naj pojasni, kaj je na tem. Dr. Gessmannu je odpisal nato sledeče pismo, ki ga moramo zaradi njegove značilne jasnosti priobčiti doslovno. Pismo se glasi:

„Grado, **6. avgusta** 1906.

Euer Hochwürden!

Sehr geehrter Herr Kollege!

Zunächst entschuldigen Sie, dass ich erst heute Ihr werthes Schreiben **31. Juli** (!!) zu beantworten in die

age komme, nachdem dasselbe erst
weilen Umwegen hierher an meine
Bresse gelangte. Und nun zu der in
ihnen Briefe besprochenen Angelegen-
heit der Mandats-Einteilung in Kärnten.

Kakor je razvidno iz zgoraj pod-
anih datumov, je dr. Žitnik pisal že
pet dni prej, dne 31.

dr. Gessmanu v za-
katero je „Slov. Narod“

ščil šele 4. avgusta. Iz

Gessmanovega pisma je razvidno,

je dr. Žitnik pisal **samo to**

4. avgustu! Dr. Žitniku

z njim „Slovenec“ je bila

izjava dr. Gessmanovatorej

mana že prej, predno je

prišla v javnost, predno jo

priobčil „Slov. Narod“!

Še nan torej pojasni vsevedni in

namotljivi „Slovenec“, kako je vendar

moogoče, da se je dr. Žitnik **pet**

dni prej obrnil na dr. Gessmana,

predno je vedel, kaj se bo **pet dni**

pozneje čitalo v „Slov. Narodu“.

Torej je **laž**, da se je dr. Žitnik

obli takoj po poročilu v „Na-

rod“ na dr. Gessmana, ampak obrnil

že pet dni pred objavo v „Slov.

Nrodu“.

— **Zlata maša** preč. g. Ivana

Krušiča. Včerajšnje nedeljo, 19. t. m.

ob 8. uri zjutraj je bila celjska farna

cerkev do zadnjega prostorčka polna.

Pripeljal se je do nje preč. g. konzi-

storijski in šolski svetnik Ivan Kru-

šič, c. kr. profesor veronauka na celj.

gimnaziji, da daruje svojo zlato mašo.

Sprenila sta ga gg. profesor Kardinar

in brat Vinko Krušič do cerkve. Tukaj

so ga pričakovali sorodniki in sprejel

ga na čelu duhovščine mil. g. opat

Žendi, ki ga je pozdravil s primernim

govorom ter mu je v roko dal krasno

ovencano zlatomašno palico, preč. gosp.

kanonik Voh pa prav lep šopek. Po-

tem je mil. g. stolni dekan Hribovšek

prejel v čast zlatomašniku, svojemu nek-

danemu učitelju, slavnostno pridigo, v

katere je narisal življenje gosp. zlato-

mašnika, ki je bil rojen leta 1833. v

bedognu pri Celju, bil 27. julija 1856

posvečen v duhovnika, je služil potem

za kaplana v Artičah pri Sv. Petru pod

Sv. Ćrami, v Št. Vidu pri Šmarju (Gro-

belnem) in za provizorja pri sv. Roku

ob Sodli, od leta 1859 do leta 1893

— **Cesarjev rojstni dan** se je ob-
hajal 18. t. m. v Celju z običajno slo-
vesno mašo v farni cerkvi, h kateri so
prišli zastopniki vseh javnih oblasti.
Na javnih poslopjih so vihrale črno-
rumene zastave. V celjskem mestnem
parku pa so z znano netaktčnostjo
celjski Bismarckovci dali plapolati ve-
likonemško trobojnico.

— **Odlikovanje.** Poveljniki gra-
škega voja. general topništva vitez
Succovaty je dobil veliki križ; povelj-
nik vojne mornarice grof Montecuccoli
pa viteški križ I vrste Leopoldovega
reda.

— **Od deželnega nadsodišča.** Pred-
sednik nadsodišča dr. vitez Pitreich je
nastopil večtedenski dopust.

— **Dež šolski nadzornik Peter**
Končnik je šel na daljši dopust in se
baje ne vrne več, temveč gre v pokoj.

— **Odhodnica.** Narodna društva
v Celju opozarjajo tem potom svoje
člane še enkrat na odhodnico, katero
prirajajo jutri, v torek zvečer, v Na-
rodnem domu g. dr. Fermevcu in so-
progi v znak priznanja za njuno dru-
štveno delovanje v Celju. Posebna va-
bila se ne pošiljajo.

— **Legar v celjski bolnišnici!**
Po mestu krožijo govornice, da je v
celjski bolnišnici izbruhnil legar vsled
nepazljivosti nekega zdravnika. Bolnih
je baje 26 oseb, med temi 7 usmiljenih
sester, tako da so si jih morali dobiti
od drugod na pomoč. Želeti bi bilo,
da se stvar pojasni, ker sicer nihče ne
more imeti zaupanja do bolniških zdrav-
nikov!

— **Ogledovanje živine v okraju**
Celje se vrši v soboto, 1. septembra
t. l. v Celju na mestnem sejmišču
blizu klavnice; začne se ob 8. uri
zjutraj. Ker tvori celjski okraj muro-
dolsko pleme, poleg tega se pa licen-
cirajo tudi biki — polutniki murodol-
skega plemena, križani z domačim eno-
barvnim plemenom, pri katerih se
kazejo znaki murodolcev — dovoljeno
je darila priznati samo čistokrvnim
murodolcem, oziroma polutnikom spodaj
imenovanih plemen, kateri imajo stalno
stanje v celjskem sodnijskem okraju.
Živali izven celjskega okraja se ne
bodo pripustile k ogledovanju. Za ta
ogled določeno je 650 K državnih,
400 K deželnih in 600 K okrajnih
daril. Eden razstavljalec sme v eni
vrsti (za bika, krave in telice) iz od
države in dežele dovoljenih daril pre-
jeti samo eno denarno darilo, ako pa
prižene eden razstavljalec na ogled
najmanj 3 goveda, katera bi po splošni
razsodbi imela dobiti državna ali dež.
darila, ima pravico do ene bronaste,
ako pa prižene najmanj 6 takih goved,
pa ima pravico do srebrne svetinje.
Te svetinje podeli dežela in se bodo
kakor denarna darila pripoznale od
živinoogledne komisije. Polovica okraj-
nih daril se bo pripoznala edinole
živinorejcem kmetskega stana. Razen
zgoraj imenovanih daril se bodo raz-
delila tudi več občinskih in drugih
privatnih daril okroglo 200—300 K.
Občine in premožni zasebniki so vab-
ljeni, da podarijo in določijo okraj-
nemu odboru zasebna darila, katera
se bodo obenem razdelila pri ogledo-
vanju živine. Govedorejci se opomni-
jo posebno še na sledeče: Ogledovanje
goved se prične v soboto, 1. septembra
t. l. na mestnem sejmišču v Celju
točno ob 8. uri zjutraj. Malovredna
živina naj se ne prižene. Vsa živina
mora biti točno ob 7. uri zjutraj na
mestu. Stališče živali določilo se bo
na licu mesta. Pred začetkom ogledo-
vanja živine smejo se tudi biki licen-
cirati. Pri tem splošnem ogledovanju
govede se bodo razdelila tudi darila
v skupnem znesku 455 K, koja so se
priznala bikorejcem pri spomladan-
skem licenciranju pod pogojem, da se

priženejo biki k temu ogledovanju.
V nasprotnem slučaju zapade darilo.

— **Ali je to znano c. kr. finan-**
nemu ravnateljstvu? (Jetični c. kr.
davkarski urad na smrtni postelji.)
Pišejo nam: Na Vranskem je nastopil
čez vse vestni g. davkar svoj dopust.
Že za časa njegovega uradovanja
imela je naša davkarija od 8. do 10.
ure dopoldne dnevno jetiko, kajti
stranke, ki so prišle v urad, so
moralo čakati do 10. ure, t. j. do časa,
ko se je zljubilo kontrolorju g. Fersch-
niggu priti v pisarno. Za čas dopusta
g. davkarja je prevzel vodstvo urada
omenjeni kontrolor. Zadnje soboto,
dne 11. t. m. se je odpeljal brez vsa-
kega naznanila opoldne od nas in se
pripeljal šele v ponedeljek, dne 13. t.
m. na večer nazaj. Celi ponedeljek so
čakali davkoplachevalci tega uradnika,
a ni ga bilo. Zaman je pošiljal v
uradu edino prisotni adjunkt slugo
Mikscha pozvedovat in iskat odsotnega
uradnega vodja. Vprašamo c. kr.
vlado, ali nam pošilja nemško-
zagrizene uradnike zato, da
naše mirno ljudstvo s svojo
vsiljivo nemščino izzivajo in
svojo uradno dolžnost tako
brezvestno kršijo? Odločno zah-
tevamo, da napravi c. kr. finančna
direkcija v vsakem oziru red v naši
c. kr. davkariji!!

Prizadet davkoplachevalec.

— **Iz Gaberj** se nam poroča: V
Gaberjih pri Celju je nedavno prevzel
gostilno pri „Divjem možu“ (Wilden-
mann) mož, ki se piše za Slovence
Paradiž, za Nemce Paradies, in končno
menda sam ne ve, kako se pravzaprav
piše. Včeraj je imel veselico, za katero
je dal tiskati plakate v „Celeji“. Za
Slovence dovolj povedano.

— **V Savi je utonil** dne 16. t. m.
Jos. Stergar, hlapec pri trgovcu Au-
manu v Krškem. Jezdil je napajati
konja, padel je raz njega v vodo in
izginil v valovih.

— **Nevlhta s točo** je dne 17. t.
m. ob 4. uri popoldne in ob 6. zvečer
strašno razsajala v kozjanskem okraju
in je povzročila veliko škodo. Že prej-
šnja leta je hitelo vse za delo zmožno
ljudstvo v Ameriko ali v nemške rud-
nike, in sedaj zopet taka nesreča. Po-
staje za streljanje proti toči, — ki so
stale kmete mnogo denarja, — so ve-
činoma „kot nepravilne“ prepovedane.
Pomožni zaklad v Gradcu bo že po-
magal!?

— **Iz Dobove pri Brežicah** se
nam poroča, da je strela zažgala dne
17. t. m. kozolec kmeta Geča v Ga-
berjah. Požarna bramba iz Dobove je
bila takoj na mestu nesreče, in je po-
gasila ogenj.

— **Otvoritev mosta čez Savo pri**
Brežicah. V tej zadevi nam piše rodo-
ljub: Taktika, ki jo priporoča Domovina
v petek, 17. t. m., mi ne ugaja. Če bomo
se mi vedno skrivali ob takih prilikah,
potem bodo res v Gradcu in še više
mislili, da nas ni. Nastop ob otvoritvi
bohinske železnice je napravil ves
drugačen vtis. Nastopimo vedno tako
in tudi ob tej priliki. V brežiškem
okraju je par sto Nemcev in na tisoče
Slovencev. Naj pridejo k slavnosti
otvoritve vsi slovenski župani in kar
največ zavednih Slovencev, hiše ob
potu naj se okrasijo s slovenskimi tro-
bojnicami; če bi se klicalo Hoch ali
Heil, naj vsi Slovenci zakličejo gromo-
viti „Živijo“!, da bo namestniku in
deželnemu glavarju donelo 14 dni po
ušesih, da bosta si zapomnila, da sta
slovenskih tleh, med zavednim sloven-
skim ljudstvom!

— **Iz Mozirja:** Ker nam je 19. t. m.
pluvina zabranila, veseliti se, preložili
smo veselico na prihodnjo nede-
ljo, 26. avgusta. Takrat, pričakujoči
milejšega vremena, veselili se bomo v

prijetnem hladu pod košatimi kostanji.
Pripravili smo, trudili smo se, a nismo
dosegli, česar smo želeli. Doseči pa ho-
čemo in moremo, zato prosimo vse ro-
doljube, pridite nas obiskat sigurno v
needljo 26. avg., najsiže potem vreme
kakoršno hoče. Če nas je pregnalo
sedaj, snidemo se pa prihodnjic tem
številneje in radost bo tem večja. Pri-
dite tedaj vsi, ki ste bili 19. namenjeni
in pridružite se še oni, ki ste bili ta-
krat zadržani. Na mnogobrojno sigurno
svidenje v nedeljo v Mozirju. Čili Sa-
vinski Sokol se ni uplašil, ne plašite
se tedaj tudi vi. Mi žrtvujemo, vi nam
bratski pomagajte! Da se vidimo. „Na
zdar!“

— **Dne 17. t. m. je umrl v Mozirju**
nčeneec Francisek Žuza, sin tukajšnjega
trgovca in posestnika, po mučni bolezni.
Lotila se ga je difteritis in uničila mlado
življenje.

— **Strelna je udarila** v petek po-
poldne ob 3. uri v gospodarsko poslopje
Franca Trauner p. d. Gregl v Kamen-
čah pri Braslovčah. Poslopje je bilo
tako v plamenu ter je le vrl požarni
brambi iz Braslovč zahvaliti, da ni
ogenj zahteval večje žrtve. Pož. bramba
je prišla v četrt ure na lice mesta ter
ubranila ognja hišo in koozolec, katera
sta v bližini, rešila je tudi eno kravo
in 2 teleti. Kobilo v vrednosti 8—900
kron pa je ubila strela.

— **Braslovče.** Gospod Peter Majdič
v Celju je daroval odseku „Žalskega
Sokola“ v Braslovčah telovadno ročko
v vrednosti 12 kron. Sokolska hvala!

— **Poročil se je** včeraj v Mari-
boru g. Josip Valland, uradnik južne
železnice v Lienzu na Tirolskem, z
gđc. Julijano Medved iz Ljubljane.

— **Iz Zgornje Tolskave.** V Kol-
bergu v gostilni pri Polencu, se je 15.
t. m. hotel z žveplenkami zastrupiti
26 letni Anton Kristof, kateri je že
nekaj časa pod policijskim nadzorstvom.
Trpel je hude bolečine, umrl ni.

— **V Ljutomeru je umrl** g. Iv.
Bratuša, tržan, načelnik čevljarjske za-
druge itd. po kratki bolezni. Pokojnik
je bil značajan mož in vrl sin matere
Slovenije. Lahka mu zemlja!

— **Malanedelja pri Ljutomeru.**
Tudi pri nas smo imeli dne 17. t. m.
proti večeru hudo točo. Posebno trpi
gorica in ajda, ki je ponekod takšna,
kot bi bila pokošena. Vinogradi nad
Moravcih so nad polovico pridelkov
uničeni in tudi les je znatno poško-
dovan. Tudi sadje je močno ranjeno,
da bo slabo ali sploh nesposobno za
kupčijo.

— **Slov. akad. ferijalno društvo**
„Bodočnost“ priredi v četrtek, dne
23. t. m. jourfix pri sv. Juriju ob Ščav-
nici v narodni gostilni gospe Trstenjak.
Ker so taki jourfixi velikega pomena
v tem oziru, da se visoko- in srednje-
šolci med seboj spoznajo, pogovorimo
o naših obojestranskih težnjah, upamo,
da se snidemo v prav obilnem številu.
Posebno vabimo vse dijaštvo Slovenskih
goric. Predava tov. vet. Lešničar. Zače-
tek ob 3. uri popoldan!

— **Čebelarska razstava v Ljub-**
nem na Gornjem Štajerskem. Kljub
našemu tozadevnemu pozivu še do danes
nismo prejeli nikakšnega poročila glede
udeležbe slovenskih čebelarjev na tej
razstavi. Iz tujih listov torej posnamemo,
da je dobil darila na razstavi Slovenec
Jurancič Ivan od Sv. Andraža v Sl. Gor.,
in sicer za čebelne panje srebrno
državno medaljo; za čebelarsko orodje
darilo 20 K; za umetne izdelke iz
medu in voska srebrno medaljo.

Kranjsko.

— **„Kmetska županska zveza“**
bila je ustanovljena na shodu kranj-
skih županov dne 16. t. m. v Št. Vidu
nad Ljubljano. Ta zveza je bila usta-
novljena pod vodstvom „Slov. ljudske

síranke" ter ima namen združiti v svoji sredi vse slovenske župane, prirejati shode in predavanja za župane in občinske svetnike, potegovati se za ustanovitev občinskih mirovni sodišč, katera naj bi delovala na to, da se posestni prepiri med občanarji mirnim potom poravnajo, mesto da se vodijo dolge in drage pravde, da se izposluje občinam odškodnino od vlade za dela v prenešenem delokrogu, da se ustanovi posebni list itd. Kakor vidite, krasen program, na delo, da se v resnici izvrši. Posebno pa naj ustanovitelji nove zveze nikdar ne pozabijo načela, ki so si ga postavili: „Nova županska zveza ima edini namen, koristiti županom in se ne bo bavila s politikom.“ (Slov. št. 187. z dne 17. avgusta 1906). Torej strokovno delo in nič politike.

— Akad. ferij, društvo „Sava“ si je izvolilo na svojem rednem občnem zboru dne 4. avgusta 1906 sledeči odbor: predsednik: tehnik Josip Kremenšek; podpredsednik: tehnik Guido Gulič; tajnik: med. Ivan Matko; blagajnik: tehnik Viktor Plehan; gospodar: filoz. Josip Šinkovec; odbor. namestn.: tehnik Hugo Widmayer in med. Josip Klun; pregled.: filoz. Adolf Turek in farmac. Josip Peharec.

— Velike nevihte so imeli minoli petek popoldne po mnogih delih Kranjske.

— Odlikovanje. Z redom železne krone tretje vrste je odlikoval cesar državnega in deželnega poslanca graščka Franca Povšeta v Ljubljani.

— Sankcionirani deželni zakoni. Cesar je sankcioniral zakone, ki jih je sklenil dež. zbor kranjski o osuševanju ljubljanskega barja, o regulaciji Sore in Račeve ter preložitvi deželne ceste Litija-Pljunska na progji med Litijo in Smartnim.

Koroško.

— Č. g. Gregor Einspieler, doslej župnik v Podkloštru, je bil 14. t. m. inštaliran proštom velikovškega kolegijalnega kapitelja in župnikom v Tinjah.

— Nemško prodiranje na Koroškem. Tik pod Karavankami je Blaško jezero s slovensko vasjo Blače, kakor je sploh do Zile in Drave še vse slovensko. Toda kako malo zavednosti je v teh Slovencih, se je pokazalo pretečeno nedeljo, ko se je ustanovila podružnica „Südmarke“ ter so v odbor razun par kričavih nemških učiteljev vstopili sami slovenski kmetje, kakor Marčnik, Martinčič, Azgan, Černut, Čemernjak, Valentinčič itd. Odposlanec osrednjega društva dr. Hans Hock, je v svojem govoru poudarjal, da bo ta podružnica sestavljena večinoma iz Slovencev. In zapeljeni reveži so pustili govorniku, da se je naravnost norčeval iz njihove omejenosti, ko je rekel, da Nemci ne gredo na pridobivanje, temuč si prizadevajo pridržati le to, kar je bilo nemško, da se ohrani državi nemški značaj. Svoj govor pa je zaključil, da bo podružnica delovala „uns zu Nutz, don Gegnern zu Trutz“.

Primorsko.

— Poročil se je v Gradišću ob Soči dne 18. t. m. odvetniški kandidat v Gorici dr. Srečko Kovačič z gospico Julijo Klodičevo pl. Sabladsko, hčerko c. kr. dvornega svetnika gosp. Antona Klodiča, viteza Sabladskega.

— Grad Miramar in njegov vrt sta od danes naprej na dalje časa za občinstvo nedostopna, ker se je naselila tam nadvojvodinja Marija Jožefa.

— Umrl vsled ran je mehanik Skočir (Scocier), o katerem smo zadnjič sporočali, da ga je zabodel tast Gazetta v prepiru.

— Iz Solkana: Toča brez dežja je vse pobila. Trtje moli gola rebra, sadje leži po tleh: polom, da groznejšega ni mogoče misliti. Najstarejši ljudje ne pomnijo kaj takega.

— Črn in umazan izstopi potnik iz vlakov planinske železnice, če se le količkaj dlje pelje. Temu je kriv premog najslabše vrste, katerega se rabi na novi železnici; umaže ta dim največ pri mnogih tunelih, ko so okna v vozovih odprta. Ljudje, ki se pripeljejo v Gorico po novi železnici, vprašajo že na kolodvoru, kje je kakšna kopelj, da se morejo pošteno oprati.

— Nesreča na južni železnici. Dne 12. t. m. po noči je padel Alojz Rogelja iz Temnice čez rob kakih 8 metrov visoke skalne preseke med Nabrežino in Sv. Križem na rob železniškega tira. Bil je takoj mrtev.

— Ravnateljstvo drž. železnice v Trstu naznanja, da so se po otvoritvi proge Jesenice-Trst izločile iz beljaškega ravnateljstva drž. železnice in priklopile ravnateljstvu drž. žel. v Trst sledeče proge: Trbiž-Ljubljana, Ljubljana-Kamnik, Ljubljana-Kočevje in Grosuplje-Novomesto.

— Narodni kolek. Posojilnica v Podgradu je sklenila v zadnji svoji seji, da bo odslej vse spise kolekovala z narodnim kolkom družbe sv. Cirila in Metoda za Istro.

Svetovne vesti.

— Deveturni delavni čas je vpeljala v svojih delavnicah saksonska državna železnica.

— Razoroževanje v Italiji? Angleški listi so prinesli neverjetno vest, da namerava italijanska vlada jeseni predlagati parlamentu, naj se armada zniža od 12 na 8 vojev, ker državna sredstva ne pripuste, zdrževati armado v sedanji velikosti.

— Poraba tabaka narašča. V prvi polovici letošnjega leta je avstro-ogrski monopol imel za celih sedem milijonov kron več dohodkov kakor lani v isti dobi.

— Bavarski princ Juri se v kratkem poroči z neko avstrijsko nadvojvodinjo.

— Slovenec Milan Vidmar, ki se je vdeležil šahovega turnirja v Norimberku, kakor smo poročali že pred mesec dni, je vzbudil med šahovim svetom posebno pozornost kot zmagovalac nad norimberškim zdravnikom, slovitim igralcem dr. Tarraschem. Prijatelj našega lista nam piše k temu: Šahovo igro sva se učila z Vidmarjem obenem. Prvi šah smo imeli kot dijaki spodnjih razredov ljubljanske gimnazije iz — papirja. Vidmar nas je vse šahiste prekmalu prekosil, tako da se naposled nismo z njim več radi merili, ker mu je vsakdo podlegel. Prvi občirnejši znanstveni ponk na tem polju je dobil Vidmar iz šahove knjige, ki jo je spisal dr. Tarrasch. Danes pa je, kakor čitam v dunajskih listih, premagal učenec svojega mojstra.

— V Galiciji je obdelane zemlje 13.186.293 oralov; veleposestniki, katerih je skupaj 4493 oseb imajo, v svoji posesti 5.372.000 oralov, kmetje in mali posestniki, katerih je skupaj 1.672.348 posedujejo skupaj (samo 7.800.000 oralov. Pet šestink galiških gozdov je v rokah veleposestnikov — večino davkov so pa vendar zviti plemenitaši zvalili na kmeta. Posledice teh nečuvnih razmer se kažejo po vsej deželi, na eni strani skrajno siromaštvo in nevednost — na drugi oduševstvo in luksuz. Galicija je ena najsiromašnejših dežel v celi Evropi.

— Toča v Dalmaciji. Iz Knina poročajo, da je tankaj grozna toča uničila ves vinski pridelek in da je škoda okolu pol milijona kron.

— Ruski zgodovinar Tračevski. V Petrogradu je 7. t. m. umrl zgodovinar in profesor dr. Aleksander Tračevski v starosti 68 let. Spisal je mnogo zgodovinskih del.

— Tovarna za špirit zgorela. V ponedeljek je pogorela do tal v Zagrebu Kohnova tovarna za špirit. Škoda je velika, tovarna je bila zavarovana.

— Puškinova knjižnica, Ruska akademija je kupila od naslednikov naslednikov Puškinovih njegovo knjižnico za 18.000 rubljev. V posamičnih knjigah se nahajajo mnoge lastnoročne beležke od Puškinove roke. Akademija namerava zgraditi „Puškinov dom“, ki naj bi postal nekak panteon ruske literature. V tem muzeju se združijo vsa literarna dela od Puškina pa do Čehova.

Književnost in umetnost.

— Šopek šolskih pesmi. S posebnim ozirom na narodne in v narodnem duhu zložene napeve priredil in na svetlo dal Anton Kosi. Izšla sta dosedaj od nameranih štirih delov prvi in drugi del, prvi del na podlagi Koprivnik-Majcnove „Začetnice“, Razinger-Zumerjevega „Abecednika“ in „Prvega berila“, drugi del pa na podlagi II. dela Schreiner-Hubadove „Čitanke“ in Josin-Ganglovega „Drugega berila“. Založil izdajatelj (A. Kosi v Središču). Cena I. dela s poštnino 1 K, cena II. dela s poštnino 90 vin. — Priložene so tudi „opombe“. — Zbirka, ki so jo v rokopisih odobrili priznani glasbeniki slovenski, ne obsega samo pesmic za šolo, ampak tudi take, ki so primerne za petje pri raznih prilikah izven šole.

Učenec

poštenih starišev s primerno izobrazbo se sprejme takoj v trgovini
Ljudevit Šket, Sevnica.

Poslano.

Vsem slovenskim učiteljskim društvom na Štajerskem, ki so člani „Zveze slov. štajerskih učiteljev in učiteljic“, vljudno v znanje, da je do 1. sept. t. l. vpslati vodstvu „Steir. Lehrerbunda“ v Gradec od vsacega uda 15 vinarjev prispevka, a 1. marca 1907. l. pa spet ravno toliko.

Zveza slov. štaj. učiteljev in učiteljic, 18. avgusta 1906. Vodstvo.

Sprejme se takoj **učenec** poštenih starišev, v trgovini — Jos. Mantič Celje.

Prodajalka, izurjena v galanterijski strok in okreten ter bister .. . **učenec**, se sprejmeta pri P. KOSTIČU v Celju. 152-34

Za dobro vpeljano „gostilno“ zganjem in trafiko (v okolici Celje) se išče pošten

natakana oziroma gostilničar

do 1. septembra t. l. Več pri **A. MALOPROU V CELJU** (445) 1

Krepkega učenca oziroma učenko

poštenih starišev ter dobrih sprejemalcev. Sprejme takoj v podružnico v Šmarni jeti blizu Rimskih toplic tržaški **AND. ELSBACHE** (443) v Laškem trgu.

Prodajata se vredno dva mešana lepna, rabljena

tovarna vozila

pri **FRANC KARTIN-U**, Sv. ... (448) ob juž. žel.

Kompanjoni

z 2 do 4000 K za posredno trgovino z mešanim blagom na deželi, brez konkurence, poleg odkupin šole v Slov. goricah se sprejme do 1. septembrom. Naslov v upravnistvu (441) 3-2

8 Oliandrov je naprodaj,

isti so prav lepo izraščeni in poceni! Ponudbe naj se pošljejo pod **A. K. pošte restante Žalec pri Celju.** (446) 1

Pozdrav v slovo!
Ker mi ni bilo mogoče od mojih znancev in odkritosrčnih prijateljev se pred odhodom iz Laškega trga osebno posloviti, kličem tem potom srčni
NA ZDAR!
Onim sovražnikom pa, ki so pripomogli, da sem se odslovil iz lepega trga Laškega, pa odpuščan.
ŽALEC, meseca velikega srpana.
Teodor Hajek
picovaritelj
(442) 1